

skæftiget sig dermed. Deraf kommer man let til den Slutning, at en Uddannelse i den Retning, Lovforslaget tilsigter, strengt taget ikke værner imod, at der kan indtræffe Uheld. Tværtimod, jeg tror, som jeg nu har gjort gældende, at naar Bestillingen først er bleven vanemæssig, indtræffer der snarest Uheld. Over for de smaa Dampkedler, som nu benyttes saa meget paa Landet baade i Mejerier og til andet Brug, turde det derfor være ret ufornødent at træffe synderlige Foranstaltninger med Hensyn til Kedelpassernes Uddannelse. Det drejer sig jo om Kedler, der arbejde med mindre end et Par Hundrede Punds Tryk, og som i det hele taget ikke ere synderlig farlige, ligesom det ogsaa altid er Kedler enkeltvis, man virker med. Det, jeg med mine Bemærkninger, saa at sige, udelukkende vil lægge Støtte paa, er derfor Lovforslagets § 4, der faar Anvendelse med Hensyn til Pasningen af de Dampkedler, man i Almindelighed benytter i Landbrugets Tjeneste. Naar man over for de Mennesker, som skulle foretage Pasningen, forlanger, at de skulle have opnaaet en vis Alder, kan man jo ikke have noget imod det; at sætte rene Drengene f. Eks. til at passe Dampkedler, vilde jo være i allerhøjeste Grad usvarligt. Naar altsaa § 4 gaar ud paa, at de vedkommende skulle være mindst 18 Aar, er det paa ingen Maade noget urimeligt. Men ser man saa paa Mejerier paa Landet og andre Steder, hvor Dampkedler blive anvendte, vil man saa at sige, overalt lægge Mærke til, at de Mennesker, der passe Dampkedlerne, som Regel ere over 18 Aar (Jogtman: Betydeligt over 18 Aar!). Min ærede Sidemand til højre siger „betydeligt over 18 Aar“, saa det viser sig, at han har gjort samme Erfaring som jeg. De andre Fordringer i § 4, at paagældende skal være ædruelig og paalidelig, kan man sige følge af sig selv. Naar man tænker sig i et Andelsmejeri en Kedelpasser, der enten er fordrunken eller et upaalideligt Menneske, saa kan man være vis paa, naar man er bekendt med Forholdene, at et saadant Menneske efter overordentlig kort Tids Forløb vilde faa sin Afsked, i hvert Tilfælde fra denne Bestæftigelse. Men overhovedet er det jo omkring paa Andelsmejerierne — og det er særlig Andelsmejerierne, jeg tillader mig at tage Sigte paa — i Hovedtrækkene altid

saaledes, at det er selve Mejeribestyreren, som hele Ansvaret hviler paa med Hensyn til Mejeriets Drift og altsaa ogsaa altid med Hensyn til Dampkedlens Pasning. Nu er det ganske vist saaledes, at det jo ikke er almindeligt — tværtimod — at det er selve Mejeribestyreren, der passer Dampkedlen, men i det hele har han Ansvaret og det fulde Ansvar; det er endogsaa ikke ualmindeligt, at Bestyreren af et Andelsmejeri sikrer sig ved en Kaution eller paa lignende Maade saaledes, at hvis der ved Mejeribestyrerens Uforsigtighed sker et Uheld, denne saa ogsaa kommer til at erstatte det mulige Tab. Det er jo derfor almindeligt, at Mejeribestyreren har ikke alene Opsynet at varetage tilligemed alt andet i Mejeriet, men ogsaa først og fremmest har Opsyn med Pasningen af Kedlen og Maskinen. Det kan vel nok være saa, at der kan være enkelte af disse Mænd, i hvis Uddannelse det nok kunde storte paa noget, men i alt Fald er det altid saa, at disse Mejeribestyrere have tjent i det mindste en Række af Aar i Mejeriets Tjeneste, før de naa at komme saa vidt, og at de ogsaa gennem disse Aar i en meget stor Del af Tiden have været beskæftigede med Dampkedlernes Pasning. Over for Mejeridriften saavel som over for Udvendelsen af andre smaa Dampkedler i Landbrugets Tjeneste, synes det mig derfor, at der i det hele taget ikke er synderlig Grund til ad Lovgivningens Vej at træffe større Foranstaltninger eller i det hele taget træffe Bestemmelser i den heromhandlede Henseende. De Folk derimod, der skulle passe andre større Anlæg og større Kedler og Uddannelsen af dem, skal jeg ikke indlade mig paa en Omtale af, fordi jeg indrømmer, at jeg over for disse Spørgsmaal mangler det fornødne Kendskab. Det er derfor kun lige over for selve de Kedelpassere, der blive anvendte i Landbruget, at jeg har haft Lyst til at fremsætte disse Udtalelser, og med Hensyn hertil er det mit Indtryk, at man ikke behøver at træffe særdeles indgribende Forandringer ad Lovgivningens Vej. For ganske nylig er der jo paa vore Pladser ombdelt en Henvendelse til Regering og Rigsdag fra en hel Række Ejere og Brugere af Mejerier, en hel Række af Andelsmejerier og Fællesmejerier og ogsaa en Række private Mejerier, en Henvendelse, der gaar ud paa, at Dampkedler i Mejerierne maa fremdeles